

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Vrchní soud v Praze**, Náměstí Hrdinů 1300/11, 140 00 Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2014, č. j. 3 A 2/2013 – 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II. Žádnému z účastníků **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) se žalobou k Městskému soudu v Praze proti žalovanému domáhal ochrany proti nečinnosti; požadoval, aby mu žalovaný poskytl všechny informace dle jeho žádosti z 19. 9. 2012.

Městský soud v Praze stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu ve lhůtě 10 dní. Stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, Městský soud v Praze tuto žádost následně usnesením z 11. 7. 2013, č. j. 3 A 2/2013 - 12 zamítl a stěžovatele znovu vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 2.000 Kč ve lhůtě 7 dnů od právní moci usnesení.

Nejvyšší správní soud usnesením z 30. 8. 2013, č. j. 8 As 73/2013 - 12, poté odmítl kasační stížnost stěžovatele proti uvedenému usnesení Městského soudu v Praze. Po odmítnutí kasační stížnosti městský soud znovu stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku usnesením z 22. 11. 2013, č. j. 3A 2/2013 - 26.

Stěžovatel v reakci na výzvu požádal o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku. Usnesením z 8. 1. 2014, č. j. 3A 2/2013 - 32, Městský soud v Praze řízení zastavil.

Kasační stížností z 21. 1. 2014 se stěžovatel domáhá zrušení konečného rozhodnutí, tj. usnesení Městského soudu v Praze o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí (usnesení), jehož podkladem bylo zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků, by trvání jak na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení, znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, všechna rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz). Kasační stížnost není nepřípustná ani z jiných důvodů stanovených zákonem (§ 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní).

K věci samé Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel poplatkovou povinnost opakovaně nesplnil ani v dodatečně stanovované lhůtě 7 dní. Stěžovatel si přitom existence poplatkové povinnosti za žalobu musel být vědom po celou dobu vedení sporu, minimálně již od první výzvy městského soudu z 10. 1. 2013, č. j. 3A 2/2013 - 5. Nejvyšší správní soud přitom nepřehlédl způsob, jakým vede stěžovatel spory na různých stupních správního soudnictví, jak je přílehavě charakterizoval např. ve svém usnesení z 30. 8. 2013, č. j. 8 As 73/2013 - 12. Z tohoto důvodu proto kasační soud neshledal žádné pochybnosti o postupu městského soudu, který nejen nevyhověl žádosti stěžovatele o osvobození od soudního poplatku a naposledy nevyhověl ani žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku.

Městský soud v Praze proto správně zastavil řízení o žalobě podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. Městským soudem zvolený procesní postup a na něj navazující rozhodnutí lze podle Nejvyššího správního soudu bezesporu akceptovat.

Ze všech výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Výroky o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti vycházejí z ustanovení § 60 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Procesně úspěšná žalovaná právo na náhradu nákladů v řízení o kasační stížnosti neuplatnila a ani ze spisu náklady přesahující běžný rámec výdajů na administrativu nevyplynuly, Nejvyšší správní soud proto žalovanému náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 22. října 2014

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu